Lieta Nr.131016016

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2016.gada 30.novembrī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese S.Groza
rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. A/ sūdzību par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2016.gada 23.februāra lēmumu /lēmuma Nr./.

Aprakstošā daļa

2015.gada 30.novembrī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols /protokola Nr./ un ar 2016.gada 7.janvāra lēmumu par saukšanu pie administratīvās atbildības /lēmuma Nr./ sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ (turpmāk arī – SIA /Nosaukums A/) valdes priekšsēdētājs /pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 159.pantu un 166.^{6} panta pirmo daļu, uzliekot naudas sodu 400 EUR apmērā.

Šo lēmumu /pers. A/ (turpmāk arī – Sūdzības iesniedzējs) pārsūdzēja un ar Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores (turpmāk arī – Iestādes) 2016.gada 23.februāra lēmumu Nr./lēmuma Nr./ (turpmāk arī – Lēmums) tas atstāts negrozīts.

Lēmumā norādīts, ka 2015.gada 5.novembrī Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonas uzsāka SIA /Nosaukums A/ tematisko pārbaudi, par ko sastādīts tematiskās pārbaudes akts Nr/akta Nr./.

Veicot tematisko pārbaudi, konstatēts, ka SIA /Nosaukums A/ (turpmāk arī – Komercsabiedrība) grāmatvedības sniegtā informācija nav salīdzināma, nozīmīga, saprotama un pilnīga. No pārbaudei uzrādītajiem dokumentiem grāmatvedības jautājumos kvalificēta trešā persona nevar gūt patiesu un skaidru priekšstatu par uzņēmuma finansiālo stāvokli bilances datumā, tā darbības rezultātiem, naudas plūsmu noteiktā laikposmā, kā arī konstatēt katra saimnieciskā darījuma sākumu un izsekot tā norisei.

Komercsabiedrība pārbaudē uzrādīja 2014.gada 1.septembrī ar SIA „/nosaukums B/" noslēgto sadarbības līgumu Nr./numurs/. Saskaņā ar minētā līguma 1.2. un 2.2.apakšpunktu Komercsabiedrība apņēmās veicināt SIA „/nosaukums B/" klientu piesaisti, reklamējot SIA „/nosaukums B/" pakalpojumus, par ko pēdējā maksā komisiju no apgrozījuma par SIA /Nosaukums A/ veiktajām aktivitātēm un līgumā paredzēto nodrošinājumu. SIA /Nosaukums A/ 2015.gada 30.jūnijā SIA „/nosaukums B/" izrakstīja rēķinu Nr./numurs/ par kopējo summu 8000 EUR un pievienotās vērtības nodokli (turpmāk arī – PVN) 1680 EUR, kā arī 2015.gada 14.septembrī izrakstīja rēķinu Nr./numurs/ par kopējo summu 82,65 EUR un PVN 17,35 EUR. Minētajos rēķinos saimnieciskā darījuma aprakstā norādīts „komisijas maksa", kā mērvienība norādīta „gab.", daudzums 1.

Saskaņā ar norādītā sadarbības līguma 1.1., 1.3. un 2.1.apakšpunktu SIA „/nosaukums B/" apņemas veikt ar ēdināšanu un dzērienu apkalpošanu saistītu apmeklētāju servisa nodrošinājumu, kā arī veicināt Komercsabiedrības apmeklētāju piesaisti, reklamējot pakalpojuma sniegšanas vietā notiekošos pasākumus. SIA /Nosaukums A/ norēķinās par saņemtajiem pakalpojumiem atbilstoši SIA „/nosaukums B/" nosūtītajam rēķinam. Par sniegtajiem pakalpojumiem SIA „/nosaukums B/" izrakstīja rēķinus SIA /Nosaukums A/, piemēram, 2015.gada 29.maija rēķins Nr./numurs/ par kopējo summu 6000 EUR un PVN 1260 EUR, 2015.gada 31.jūlija rēķins Nr/numurs/ par kopējo summu 3000 EUR un PVN 630 EUR. Minētajos rēķinos saimnieciskā darījuma aprakstā norādīts „Apmeklētāju servisa nodrošinājums", kā mērvienība norādīta „gab.", daudzums 1.

No pārbaudē uzrādītajiem rēķiniem nav saprotams, kādi konkrēti pakalpojumi, kādā periodā, kādā apjomā tika sniegti, kādi materiāltehniskie resursi tika izmantoti pakalpojumu sniegšanā.

Izlases veidā izvērtējot pārbaudē iesniegtos grāmatvedības dokumentus (avansa norēķinu atskaitēs iekļautos čekus) par laiku no 2015.gada 1.augusta līdz 2015.gada 30.septembrim, konstatēts, ka Komercsabiedrība PVN deklarāciju priekšnodoklī iekļāvusi sekojošus izdevumus: kompleksās pusdienas 20 gab. saskaņā ar 2015.gada 13.jūlija rēķinu Nr./numurs/ par kopējo summu 72 EUR, t.sk. PVN 12,50 EUR; blašķi, tālskati un lidotāju brilles saskaņā ar 2015.gada 10.augusta avansa rēķinu Nr./numurs/ par kopējo summu 34,55 EUR, t.sk. PVN 6,00 EUR; aizslietni saskaņā ar 2015.gada 11.augusta pavadzīmi Nr./numurs/ par kopējo summu 54,99 EUR, t.sk. PVN 9,54 EUR; vīriešu zābakus saskaņā ar 2015.gada 21.augusta pavadzīmi Nr./numurs/ par kopējo summu 60,50 EUR, t.sk. PVN 10,50 EUR; krāsojamās grāmatas /Nosaukums C/ un grāmatas /Nosaukums C/ saskaņā ar 2015.gada 1.septembra pavadzīmi Nr./numurs/ 0650 par kopējo summu 54,62 EUR, t.sk. PVN 5,85 EUR; audumu, diegus, lentes saskaņā ar 2015.gada 28.septembra pavadzīmi Nr./numurs/ par kopējo summu 22,51 EUR, t.sk. PVN 3,91 EUR.

Komercsabiedrība pārbaudes laikā neuzrādīja attaisnojuma dokumentus, kas pamatotu iepriekš minēto preču un pakalpojumu izmantošanu komercsabiedrības saimnieciskajā darbībā. No pārbaudē uzrādītajiem grāmatvedības dokumentiem nav saprotams, kādu ar PVN apliekamu darījumu nodrošināšanai tika izmantotas minētās preces un pakalpojumi.

Ņemot vērā minēto, konstatējams, ka SIA /Nosaukums A/ PVN deklarācijās par 2015.gada jūliju, augustu un septembri priekšnodoklī iekļāva izdevumus, kuri nav attiecināmi un komercsabiedrības saimniecisko darbību, tādējādi nepamatoti samazinot budžetā iemaksājamo PVN.

Likuma „Par grāmatvedību" 2.panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā noteikts, ka uzņēmuma pienākums ir kārtot grāmatvedību. Grāmatvedībā uzskatāmi atspoguļojami visi uzņēmuma saimnieciskie darījumi, kā ari katrs fakts vai notikums, kas rada pārmaiņas uzņēmuma mantas stāvoklī (turpmāk — saimnieciskie darījumi). Grāmatvedību kārto tā, lai grāmatvedības jautājumos kvalificēta trešā persona varētu gūt patiesu un skaidru priekšstatu par uzņēmuma finansiālo stāvokli bilances datumā, tā darbības rezultātiem, naudas plūsmu noteiktā laikposmā, kā ari konstatēt katra saimnieciskā darījuma

sākumu un izsekot tā norisei. Grāmatvedības sniegtajai informācijai jābūt patiesai, salīdzināmai, savlaicīgai, nozīmīgai, saprotamai un pilnīgai. Grāmatvedībai ir jānodrošina ieņēmumu un izdevumu norobežošana pa pārskata periodiem. Par grāmatvedības kārtošanu un visu saimnieciskos darījumus apliecinošo dokumentu oriģinālu, kopiju vai datu attēlu saglabāšanu ir atbildīgs uzņēmuma vadītājs.

Saskaņā ar minētā likuma 7.panta pirmās daļas 10.punktā noteikto grāmatvedības reģistros izdara ierakstus, kas pamatoti ar attaisnojuma dokumentiem. Attaisnojuma dokuments ir dokuments, kurš apliecina uzņēmuma saimnieciskā darījuma esamību un kurā ietverti vismaz šādi dokumenta rekvizīti un informācija par saimniecisko darījumu: saimnieciskā darījuma apraksts, pamatojums un mērītāji (daudzumi, summas), bet tiesību aktos noteiktajos gadījumos — arī cita informācija par saimniecisko darījumu.

Atbilstoši Pievienotās vērtības nodokļa likuma 92.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktajam, ja preces iegādātas un pakalpojumi saņemti ar nodokli apliekamu darījumu nodrošināšanai vai tādu citās valstīs veiktu darījumu nodrošināšanai, kuri būtu apliekami ar nodokli, ja tie tiktu veikti iekšzemē, priekšnodoklis ir no citiem reģistrētiem nodokļa maksātājiem saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par iegādātajām precēm un saņemtajiem pakalpojumiem.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 1., 2. un 5.punktā noteikts, ka nodokļu maksātāja vispārīgais pienākums ir aprēķināt maksājamo (iemaksājamo) nodokļu summas un noteiktajā termiņā un pilnā apmērā nomaksāt nodokļus un nodevas; ziņot par visiem saviem ienākumiem, pamatot nodokļu, nodevu un citu valsts noteikto maksājumu summu atbilstību normatīvajiem aktiem par valstij un pašvaldībām pienākošos summu aprēķināšanas un maksāšanas kārtību, uzrādot vai iesniedzot nodokļu administrācijas ierēdņiem (darbiniekiem) viņu pieprasītos dokumentus.

Minētā likuma 1.panta 14.punkts noteic, ka izvairīšanās no nodokļu vai nodevu maksāšanas ir apzināta nepatiesas informācijas sniegšana nodokļu deklarācijās, nodokļu deklarāciju, informatīvo deklarāciju vai nodokļu administrēšanai un kontrolei nepieciešamās pieprasītās informācijas neiesniegšana, nelikumīga nodokļu atvieglojumu, priekšrocību un atlaižu piemērošana vai jebkura cita apzināta darbība vai bezdarbība, kuras dēļ nodokļi vai nodevas nav samaksātas pilnā apmērā vai daļēji.

Sūdzības iesniedzēja vainu lietā konstatēto administratīvo pārkāpumu izdarīšanā pierāda lietā gūtie pierādījumi, tostarp 2014.gada 1.septembra sadarbības līguma Nr./numurs/ kopija, rēķini, čeki, pavadzīmes (kopijas), tematiskās pārbaudes akts Nr./numurs/, administratīvā pārkāpuma protokols Nr./protokola Nr./.

2016.gada 7.janvāra lēmums par saukšanu pie administratīvās atbildības Nr./lēmuma Nr./ satur visas Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 274.panta noteiktās sastāvdaļas un, lai izpildītu šī kodeksa 237.panta un 272.pantā paredzētos uzdevumus, nodokļu administrācijas amatpersona ir izvērtējusi visus lietas materiālus kopumā un konstatējusi administratīvā pārkāpuma sastāvu un pie atbildības saucamās personas vainu, savācot pierādījumus Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta kārtībā un tos novērtējot atbilstoši minētā kodeksa 244.pantam.

Par Sūdzības iesniedzēja norādi, ka Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonas lēmumā ir norādījušas, ka dokumenti sastādīti formāli, bet nav norādīti normatīvie akti, kuriem uzrādītie dokumenti neatbilst, paskaidrojams, ka no likuma „Par grāmatvedību" tiesību normām izriet, ka grāmatvedību kārto tā, lai grāmatvedības jautājumos kvalificēta trešā persona cita starpā varētu gūt patiesu un skaidru priekšstatu par uzņēmuma saimnieciskajiem darījumiem, tai skaitā, varētu izsekot katra saimnieciskā darījuma sākumam un tā norisei.

Pārbaudē uzrādītajos attaisnojuma dokumentos norādīta vispārīga informācija, nenorādot, kādi konkrēti pakalpojumi, kādos apjomos un cik bieži tiek sniegti, kādi materiāltehniskie resursi tika izmantoti pakalpojumu sniegšanā, kā arī attaisnojuma dokumentos nav norādīts, kā veidojas rēķinos norādītās summas. Tāpat arī 2014.gada 1.septembrī noslēgtajā sadarbības līgumā Nr./numurs/ nav norādīta konkrēta un detalizēta informācija par sniedzamajiem pakalpojumiem. Citi dokumenti, kuros būtu ietverta minētā informācija, netika uzrādīti.

Ņemot vērā minēto, no dokumentiem nav iespējams gūt skaidru un patiesu priekšstatu par veiktajiem darījumiem. Līdz ar to komercsabiedrības uzrādītajos dokumentos norādītā informācija neatbilst likuma „Par grāmatvedību" 2.panta pirmajā un otrajā daļā un 7.panta pirmās daļa 10.punktā noteiktajam.

Izvērtējot 2014.gada 1.septembra sadarbības līgumu /numurs/, konstatējams, ka saskaņā ar šī līguma nosacījumiem Komercsabiedrība apņemas veicināt SIA „/nosaukums B/" klientu piesaisti, reklamējot minētās komercsabiedrības pakalpojumus. Savukārt pēdējā apņemas veikt ar ēdināšanu un dzērienu apkalpošanu saistītu apmeklētāju servisa nodrošinājumu un veicināt apmeklētāju piesaisti, reklamējot pakalpojumu sniegšanas vietā notiekošos pasākumus. Pakalpojumi tiek sniegti laikā no 2014.gada 1.septembra līdz 2021.gada 31.decembrim /nosaukums/ /Nosaukums E/. Komercsabiedrība norēķinās par saņemtajiem pakalpojumiem saskaņā ar SIA „/nosaukums B/" izrakstītajiem rēķiniem, bet tā maksā komisiju no apgrozījuma par SIA /Nosaukums A/ veiktajām aktivitātēm un līgumā paredzēto nodrošinājumu saskaņā ar izrakstītajiem rēķiniem.

Kā izriet no lietas materiāliem, SIA /Nosaukums A/ 2015.gada 30.jūnijā izrakstīja SIA „/nosaukums B/" rēķinu /numurs/u n 2015.gada 14.septembrī izrakstīja rēķinu Nr./numurs/. Minētajos rēķinos saimnieciskā darījuma aprakstā norādīts „komisijas maksa", kā mērvienība norādīta „gab.", daudzums 1, sadaļā „Piezīmes" norādīts „/nosaukums/". Savukārt SIA "/nosaukums B/" 2015.gada 29.maijā izrakstīja SIA /Nosaukums A/ rēķinu Nr./numurs/ un 2015.gada 31.jūlijā izrakstīja rēķinu Nr./numurs/. Minētajos rēķinos saimnieciskā darījuma aprakstā norādīts „/nosaukums/", kā mērvienība norādīta „gab.", daudzums 1, sadaļā „Piezīmes" 2015.gada 29.maija rēķinā Nr./numurs/ norādīts „Apmeklētāju serviss /numurs/", bet 2015.gada 31.jūlija rēķinā Nr./numurs/ norādīts „Apmeklētāju serviss /numurs/".

Ministru kabineta 2003.gada 21.oktobra noteikumu Nr.585 „Noteikumi par grāmatvedības kārtošanu un organizāciju" 7.[1] punktā noteikts, ka, sagatavojot attaisnojuma dokumentu attiecībā uz precēm un citām materiālajām vērtībām un pakalpojumiem, saimnieciskā darījuma aprakstā un pamatojumā norāda preču vai pakalpojuma nosaukumu un attiecīgā saimnieciskā darījuma vai darbības aprakstu (piemēram, preču piegāde (pārdošana) citam uzņēmumam, pārvietošana starp uzņēmuma pastāvīgajām darbības vietām vai starp personām, kas atbild par konkrētu preču saglabāšanu, pakalpojuma sniegšana).

Līdz ar to Sūdzības iesniedzēja norāde, ka savstarpējie norēķini tiek veikti, balstoties uz faktiski veikto darbu apjomu, ko nebija iespējams prognozēt iepriekš, neattaisno Komercsabiedrības izdarīto administratīvo pārkāpumu, noformējot attaisnojuma dokumentus.

Attiecībā par Sūdzības iesniedzēja norādi, ka viņa mantiskais stāvoklis neļauj nomaksāt piemēroto sodu, secināms, ka finansiālais stāvoklis varētu ietekmēt piemērotā administratīvā soda apmēru, tomēr, izvērtējot pārkāpumu raksturu un būtību, Sūdzības iesniedzēja mantisko stāvokli (viņš ir četru komercsabiedrību īpašnieks, kā arī viņam pieder četri nekustamie īpašumi, un vairāki transportlīdzekļi – piekabe, transporta furgons, divi transportlīdzekļi), secināms, ka Sūdzības iesniedzējam uzliktais administratīvais sods ir samērīgs.

Apstākļi, kas mīkstina vai pastiprina atbildību, lietā netika konstatēti.

No lietas materiāliem izriet, ka Komercsabiedrība iegādājās kompleksās pusdienas 20 gab. saskaņā ar 2015.gada 13.jūlija rēķinu Nr./numurs/ par kopējo summu 59,50 EUR un PVN 12,50 EUR. Tā kā Komercsabiedrība pārbaudē neuzrādīja nekādus dokumentus, kas pamatotu iegādāto komplekso pusdienu izmantošanu komercsabiedrības saimnieciskajā darbībā, nav iespējams konstatēt, kādu ar PVN apliekamu darījumu nodrošināšanai iegādātās kompleksās pusdienas tika izmantotas.

Ņemot vērā minēto, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 159.pantā paredzētais pārkāpums pamatoti atzīts par maznozīmīgu, izsakot mutvārdu aizrādījumu atbilstoši minētā kodeksa 21.pantam.

Izvērtējot lietas materiālus, secināms, ka Komercsabiedrības tematiskajai pārbaudei iesniegtie dokumenti ir formāli sastādīti, neatspoguļojot patiesu

saimniecisko darījumu norisi. Tādējādi SIA /Nosaukums A/ grāmatvedības uzskaites kārtošanā ir pieļauti likuma „Par grāmatvedību" 2. un 7.panta noteikumu pārkāpumi.

Grāmatvedības kārtošanas nosacījumi noteikti ar mērķi, lai nodokļu maksātājs precīzi atspoguļotu informāciju par veiktajiem darījumiem, gūtajiem ienākumiem un aprēķināmajiem un valsts budžetā maksājamajiem nodokļiem, kas attiecīgi skar visas sabiedrības intereses. Pieļaujot minētos pārkāpumus, Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonām ir būtiski apgrūtināta iespēja veikt likuma „Par nodokļiem un nodevām" 18.panta pirmās daļas 2.punktā noteikto pienākumu kontrolēt nodokļu un nodevu aprēķināšanas un maksāšanas pareizību, kā rezultātā var tikt nodarīti būtiski zaudējumi valsts budžetam.

Ievērojot pārkāpuma raksturu, kas izpaudās kā grāmatvedības kārtošanas neievērošana, pieļauto pārkāpumu apjomu un būtiskumu, kā arī, ņemot vērā saskaņā Komercsabiedrības deklarēto kopējo darījumu vērtību 2015.gadā (janvāris līdz decembris) 319 725,65 EUR apmērā, kā arī Sūdzības iesniedzēja mantisko stāvokli, secināms, ka par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.^{6} panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu Sūdzības iesniedzējam uzlikts naudas sods 400 EUR ir samērīgs ar izdarīto pārkāpumu un atbilst soda mērķim.

Par minēto lēmumu /pers. A/ iesniedza sūdzību tiesā un lūdz to atcelt.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka Iestāde nav objektīvi izvērtējusi tematiskās pārbaudes gaitā iesniegtos pierādījumus un paskaidrojumus, tostarp līgumu par Komercsabiedrības sadarbību ar nodibinājumu „/nosaukums/", kas paredz sadarbību kultūras projektu realizēšanā, tostarp veicot ieguldījumus to finansēšanā, telpu nomas līgumus ar trešajām personām, kas paredz papildpakalpojumu (arī ēdināšanas pakalpojumu) nodrošināšanu. Tāpat Valsts ieņēmumu dienesta darbinieki ir snieguši savu subjektīvo vērtējumu par Komercsabiedrības saimnieciskās darbības lietderību, kas ir pretrunā ar 2014.gada 14.februāra Administratīvās apgabaltiesas spriedumu lietā Nr./numurs/.

Tiesā saņemti Iestādes rakstveida paskaidrojumi, kuros papildus Lēmuma argumentācijai, norādīts, ka Sūdzības iesniedzēja arguments par nepamatotu subjektīvā vērtējuma sniegšanu par komersanta saimnieciskās darbības lietderību, atsaucoties uz Administratīvās apgabaltiesas 2014.gada 14.februāra spriedumu Nr./numurs/, ir nepamatots un nav attiecināms uz konkrēto administratīvo pārkāpuma lietu, jo šajās lietās ir vērtēti atšķirīgi lietas faktiskie apstākļi un no tiem izrietošais strīds, un tiesām pastāv atšķirīga piekritība, attiecīgi pielietojot atšķirīgas procesuālās materiālās tiesību normas.

Norādītajā tiesas spriedumā izskatīti lietas apstākļi, kad Valsts ieņēmumu dienests veica iedzīvotāju ienākuma nodokļa auditu par 2005. un 2006.gadu un pastāvēja strīds par Sūdzības iesniedzēja uzrādīto izdevumu iekļaušanu iedzīvotāju ienākuma nodokļa aprēķinā. Savukārt administratīvās pārkāpuma lieta ir piekritīga vispārējās jurisdikcijas tiesai un tās izskatīšana saistīta ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.^{6} panta pirmajā daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas konstatēts, veicot SIA /Nosaukums A/ tematisko pārbaudi.

Apstāklis, ka ar 2016.gada janvāra lēmumu /lēmuma Nr./par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 159.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu Sūdzības iesniedzējam izteikts mutvārdu aizrādījums un šajā daļā lieta izbeigta, nedod pamatu uzskatīt par nesamērīgu naudas sodu, kas piemērots par cita administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, proti, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.^{6} panta pirmajā daļā paredzētu pārkāpumu. Uzliekot sodu, ņemts vērā izdarītā pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, viņa vainas pakāpe, mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Līdz ar to nepastāv pamats Iestādes Lēmuma atcelšanai un sūdzība ir noraidāma.

Lietā atrodas sekojoši dokumenti/pierādījumi: administratīvā pārkāpuma protokols; 2015.gada 19.oktobra apsekošanas akts; 2015.gada 5.novembra tematiskās pārbaudes akts Nr./numurs/; nodarbinātās personas aptaujas lapas; Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu informācijas sistēmas izdrukas; Valsts ieņēmumu datu bāzes informācija par priekšnodokļa summas no PVN deklarācijas (2015.gada taksācijas periods) un PVN deklarācijas pielikumiem; uzņēmuma gada pārskats; iesniegumi; akti par izpildīto darbu pieņemšanu (kopijas); tāme Nr./numurs/ (kopijas); paskaidrojums; sadarbības līgumi (kopijas); rēķini, pavadzīmes un pieņemšanas un nodošanas akti (kopijas); avansu norēķinu pārskati (kopijas); konta apgrozījuma pārskati; aizdevuma līgumi (kopijas); klienta apgrozījumu pārskats (kopijas); informatīvi dokumenti (paziņojumi, sūtījumi).

Motīvu daļa

Tiesa, izvērtējusi lietas materiālus, secina, ka sūdzība ir noraidāma.

Ar 2016.gada 7.janvāra lēmumu par saukšanu pie administratīvās atbildības Nr./protokola Nr./ Sūdzības iesniedzējs kā SIA /Nosaukums A/ valdes priekšsēdētājs saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 159.pantu un 166.^{6} panta pirmo daļu, uzliekot naudas sodu 400 EUR apmērā.

Ar Iestādes 2016.gada 23.februāra lēmumu Nr./lēmuma Nr./ šis lēmums atstāts negrozīts.

Lēmumā norādīts, ka, 2015.gada 5.novembrī, veicot tematisko pārbaudi SIA /Nosaukums A/, konstatēts, ka Komercsabiedrības grāmatvedības sniegtā informācija nav salīdzināma, nozīmīga, saprotama un pilnīga. No Komercsabiedrības uzrādītajiem dokumentiem grāmatvedības jautājumos kvalificēta trešā persona nevar gūt patiesu un skaidru priekšstatu par uzņēmuma finansiālo stāvokli bilances datumā, tā darbības rezultātiem, naudas plūsmu noteiktā laikposmā, kā arī konstatēt katra saimnieciskā darījuma sākumu un izsekot tā norisei.

Komercsabiedrība pārbaudē uzrādīja 2014.gada 1.septembrī ar SIA „/nosaukums B/" noslēgto sadarbības līgumu Nr./numurs/. SIA /Nosaukums A/ 2015.gada 30.jūnijā SIA „/nosaukums B/" izrakstīja rēķinu Nr./numurs/ par kopējo summu 8000 EUR un PVN 1680 EUR, kā arī 2015.gada 14.septembrī izrakstīja rēķinu Nr./numurs/ par kopējo summu 82,65 EUR un PVN 17,35 EUR. Minētajos rēķinos saimnieciskā darījuma aprakstā norādīts „komisijas maksa", kā mērvienība norādīta „gab.", daudzums 1.

Saskaņā ar norādīto sadarbības līgumu sniegtajiem pakalpojumiem SIA „/nosaukums B/" izrakstīja rēķinus SIA /Nosaukums A/, piemēram, 2015.gada 29.maija rēķins Nr./numurs/par kopējo summu 6000 EUR un PVN 1260 EUR, 2015.gada 31.jūlija rēķins Nr./numurs/ par kopējo summu 3000 EUR un PVN 630 EUR. Minētajos rēķinos saimnieciskā darījuma aprakstā norādīts „Apmeklētāju servisa nodrošinājums", kā mērvienība norādīta „gab.", daudzums 1.

No pārbaudē uzrādītajiem rēķiniem nav saprotams, kādi konkrēti pakalpojumi, kādā periodā, kādā apjomā tika sniegti, kādi materiāltehniskie resursi tika izmantoti pakalpojumu sniegšanā.

Izlases veidā izvērtējot pārbaudē iesniegtos grāmatvedības dokumentus (avansa norēķinu atskaitēs iekļautos čekus) par laiku no 2015.gada 1.augusta līdz 2015.gada 30.septembrim, konstatēts, ka Komercsabiedrība PVN deklarāciju priekšnodoklī iekļāvusi tādus izdevumus, piemēram, ka kompleksās pusdienas 20 gab. saskaņā ar 2015.gada 13.jūlija rēķinu Nr./numurs/ par kopējo summu 72 EUR, t.sk. PVN 12,50 EUR; blašķi, tālskati un lidotāju brilles saskaņā ar 2015.gada 10.augusta avansa rēķinu Nr./numurs/ par kopējo summu 34,55 EUR, t.sk. PVN 6,00 EUR; aizslietni saskaņā ar 2015.gada 11.augusta pavadzīmi /numurs/ par kopējo summu 54,99 EUR, t.sk. PVN 9,54 EUR; vīriešu zābakus saskaņā ar 2015.gada 21.augusta pavadzīmi /numurs/ par kopējo summu 60,50 EUR, t.sk. PVN 10,50 EUR; krāsojamās grāmatas /Nosaukums C/ un grāmatas /Nosaukums C/ saskaņā ar 2015.gada 1.septembra pavadzīmi /numurs//numurs/par kopējo summu 54,62 EUR, t.sk. PVN 5,85 EUR; audumu, diegus, lentes saskaņā ar 2015.gada 28.septembra pavadzīmi Nr./numurs/ par kopējo summu 22,51 EUR, t.sk. PVN 3,91 EUR.

Komercsabiedrība pārbaudes laikā neuzrādīja attaisnojuma dokumentus, kas pamatotu iepriekš minēto preču un pakalpojumu izmantošanu komercsabiedrības saimnieciskajā darbībā. No pārbaudē uzrādītajiem grāmatvedības dokumentiem nav saprotams, kādu ar PVN apliekamu darījumu nodrošināšanai tika izmantotas minētās preces un pakalpojumi.

Pārbaudē uzrādītajos attaisnojuma dokumentos norādīta vispārīga informācija, nenorādot, kādi konkrēti pakalpojumi, kādos apjomos un cik bieži tiek sniegti, kādi materiāltehniskie resursi tika izmantoti pakalpojumu sniegšanā, kā arī attaisnojuma dokumentos nav norādīts, kā veidojas rēķinos norādītās summas. Tāpat arī 2014.gada 1.septembrī noslēgtajā sadarbības līgumā Nr./numurs/ nav norādīta konkrēta un detalizēta informācija par sniedzamajiem pakalpojumiem.

Ņemot vērā minēto, konstatēts, ka SIA /Nosaukums A/ PVN deklarācijās par 2015.gada jūliju, augustu un septembri priekšnodoklī iekļāva izdevumus, kuri nav attiecināmi un komercsabiedrības saimniecisko darbību, tādējādi nepamatoti samazinot budžetā iemaksājamo PVN.

Līdz ar to Sūdzības iesniedzējs kā SIA /Nosaukums A/ valdes priekšsēdētājs nav ievērojis likuma „Par grāmatvedību" 2.panta pirmajā, otrajā un trešajā daļas, 7.panta pirmās daļas 10.punkta, Pievienotās vērtības nodokļa likuma 92.panta pirmās daļas 1.punkta, likuma „Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 1., 2. un 5.punkta, 1.panta 14.punkta prasības, par ko saukts pie administratīvās atbildības atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 159.pantā un 166.^{6} panta pirmajā daļā paredzētiem pārkāpumiem.

Minēto pārkāpumu esamību pierāda visi lietas materiāli kopumā un savstarpējā sakarībā, tostarp tematiskās pārbaudes akts Nr./numurs/, Valsts ieņēmumu datu bāzes informācija par priekšnodokļa summas no PVN deklarācijas (2015.gada taksācijas periods) un PVN deklarācijas pielikumiem, uzņēmuma gada pārskats, sadarbības līgumi (kopijas), rēķini, pavadzīmes un pieņemšanas un nodošanas akti (kopijas), avansu norēķinu pārskati (kopijas), konta apgrozījuma pārskati, klienta apgrozījumu pārskats (kopijas).

Tiesa atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.$^{1\ 3}$ panta trešajai daļai pievienojas Lēmumā norādītajiem apstākļiem par pārkāpumu konstatēšanu.

Iestāde, pieņemot Lēmumu, ir izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus un Lēmumā norādījusi pārkāpuma faktiskos apstākļus un argumentus (motivāciju), kas to pamato. Iestāde ir izvērtējusi lietas materiālus atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243. un 244.panta prasībām. Lietā iegūtie pierādījumi ir pietiekami, pieļaujami un ticami un tie pierāda Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.^{6} panta pirmajā daļā un 159.pantā paredzētu pārkāpumu esamību.

No lietas materiāliem izriet, ka minēto pārkāpumu izdarīšanas laikā Komercsabiedrības valdes priekšsēdētāja pienākumus ar tiesībām pārstāvēt komercsabiedrību atsevišķi no 2014.gada 9.janvāra un arī šobrīd pilda Sūdzības iesniedzējs.

Komercsabiedrības darbības veidi – kultūras izstāžu darbība, mākslas palīgdarbs, sanāksmju un tirdzniecības izstāžu organizatoriskie pakalpojumi, mākslinieciskā jaunrade, mākslinieku darbība, cita izklaides un atpūtas darbība, kā arī sava vai nomāta nekustamā īpašuma izīrēšana un pārvaldīšana.

Saskaņā ar Komerclikuma 221.pantu valde ir komercsabiedrības pārvaldes institūcija.

Komercsabiedrības valdes loceklim (priekšsēdētājam) savi pienākumi jāpilda kā krietnam un rūpīgam saimniekam (Komerclikuma 169.pants). Jēdziens „krietns un rūpīgs saimnieks" ietver sevī prasību ievērot normatīvos aktus, lēmumu pieņemšanas rūpību un savlaicīgu pienākumu pildīšanu.

Saskaņā ar Komerclikuma 221.panta pirmo daļu sabiedrības valde ir sabiedrības izpildinstitūcija, kura vada un pārstāv sabiedrību. Panta otrā daļa noteic, ka valdes sastāvā var būt viens vai vairāki valdes locekļi. Par valdes locekli var būt rīcībspējīga fiziskā persona (panta trešā daļa). Komerclikuma 8.panta trešās daļas 3. un 4.punktā noteikts, ka komercreģistrā ierakstāmas ziņas par kapitālsabiedrības valdes locekli un valdes locekļu tiesības pārstāvēt kapitālsabiedrību kopīgi vai atsevišķi.

Komerclikuma 169.pantā noteiktais jēdziens, ka valdes loceklim savi pienākumi jāpilda „kā krietnam un rūpīgam saimniekam", no valodnieciskā viedokļa ir definēts tādējādi, lai uzsvērtu tā īpašo nozīmi un saturu, atstājot iespēju katru atsevišķu gadījumu un konkrētu situāciju izvērtēt atbilstoši šim kritērijam, vai valdes loceklis ir rīkojies kā krietns un rūpīgs saimnieks. Atbilstoši šim jēdzienam valdes loceklim jārūpējas par komercsabiedrības labklājību, izaugsmi, saimniecisko darbību, normatīva aktu ievērošanu u.tml., proti, no krietna un rūpīga saimnieka tiek sagaidīts, lai tas piešķirtās pilnvaras īstenotu labā ticībā, atbilstoši saimnieciskās darbības mērķiem un normatīvo aktu prasībām.

Atbilstoši Komerclikuma 209., 210., 221. un 223.pantu komercsabiedrības vadība izpaužas dažādu organizatorisku, saimniecisku u.c. lēmumu pieņemšanā, lai nodrošinātu sabiedrības darbību. Valde ir komercsabiedrības institūcija, kurai uz likuma pamata ir tiesības pārstāvēt sabiedrību.

Apzīmējot šīs tiesības Komerclikumā, tām tiek lietots termins – pārstāvības tiesības. Komercsabiedrības pārstāvības tiesības realizē valdes locekļi (priekšsēdētājs). Pārstāvības tiesības piešķir iespēju valdes locekļiem ar savu rīcību iegūt tiesības un uzņemties saistības sabiedrības vārdā.

Lietā apskatāmo pārkāpumu izdarīšanas laikā Sūdzības iesniedzējs bija Komercsabiedrības valdes priekšsēdētājs ar tiesībām pārstāvēt komercsabiedrību atsevišķi.

Saskaņā ar likuma „Par grāmatvedību" 2.pantu par grāmatvedības kārtošanu un visu saimnieciskos darījumus apliecinošo dokumentu oriģinālu, kopiju vai datu attēlu saglabāšanu ir atbildīgs uzņēmuma vadītājs.

Tādējādi lietā apskatāmajā laika periodā Sūdzības iesniedzējam vajadzēja un viņš varēja nodrošināt Komercsabiedrības grāmatvedības vešanu un kārtošanu atbilstoši normatīvo aktu prasībām, kā arī rēķinu un saimnieciskos darījumus apliecinošu dokumentu vešanu un kārtošanu atbilstoši normatīvo aktu prasībām, tostarp likuma „Par grāmatvedību" 2.panta pirmās, otrās un trešās daļas prasībām, kas noteic, ka grāmatvedību kārto tā, lai grāmatvedības jautājumos kvalificēta trešā persona varētu gūt patiesu un skaidru priekšstatu par uzņēmuma finansiālo stāvokli bilances datumā, tā darbības rezultātiem, naudas plūsmu noteiktā laikposmā, kā arī konstatēt katra saimnieciskā darījuma sākumu un izsekot tā norisei. Grāmatvedības sniegtajai informācijai jābūt patiesai, salīdzināmai, savlaicīgai, nozīmīgai, saprotamai un pilnīgai.

Iestādes Lēmumā ir norādīti apstākļi un tos pamatojošas ziņas (pierādījumi) par to, ka Komercsabiedrības uzrādītie grāmatvedības dokumenti nav salīdzināmi un pārskatāmi tādā apjomā, lai varētu pilnībā izsekot saimnieciskajiem darījumiem un to pamatojumam (piemēram, 2015.gada 29.maija SIA „/nosaukums B/" izrakstītajā rēķinā SIA /Nosaukums A/ par kopējo summu 6000 EUR un PVN 1260 EUR un 2015.gada 31.jūlijā izrakstītajā rēķinā Nr./numurs/par kopējo summu 3000 EUR un PVN 630 EUR nav saprotams, kādi konkrēti pakalpojumi, kādā periodā, kādā apjomā tika sniegti, kādi materiāltehniskie resursi tika izmantoti pakalpojumu sniegšanā).

Turklāt konstatēts, ka Komercsabiedrība neuzrādīja attaisnojuma dokumentus, kas pamatotu preču un pakalpojumu izmantošanu saimnieciskajā darbībā. No uzrādītajiem grāmatvedības dokumentiem nav saprotams, kādu ar PVN apliekamu darījumu nodrošināšanai tika izmantotas preces un pakalpojumi, piemēram, kompleksās pusdienas 20 gab. saskaņā ar 2015.gada 13.jūlija rēķinu Nr./numurs/ par kopējo summu 72 EUR, blašķis, tālskatis un lidotāju brilles saskaņā ar 2015.gada 10.augusta avansa rēķinu Nr./numurs/ par kopējo summu 34,55 EUR, vīriešu zābaki saskaņā ar 2015.gada 21.augusta pavadzīmi Nr./numurs/ par kopējo summu 60,50 EUR).

Sūdzības iesniedzējs rakstveida paskaidrojumos norādījis, ka Iestāde nav objektīvi izvērtējusi tematiskās pārbaudes gaitā iesniegtos pierādījumus un paskaidrojumus, tostarp līgumu par sadarbību kultūras projektu realizēšanā, ieguldījumus to finansēšanā, telpu nomas līgumus ar trešajām personām, kas paredz papildpakalpojumu (arī ēdināšanas pakalpojumu) nodrošināšanu.

Tiesas ieskatā norādītie apstākļi neatbrīvo Komercsabiedrības valdes priekšsēdētāju no normatīvo aktu prasību izpildes, jo tikai salīdzināma,

saprotama, pilnīga grāmatvedība dod patiesu un skaidru priekšstatu par uzņēmuma finansiālo stāvokli, tā darbības rezultātiem, kā arī dod iespēju nodokļu administrēšanas iestādei veikt pilnīgu, pārskatāmu nodokļu un citu maksājumu atbilstības normatīvo aktu prasībām pārbaudi.

Lietā konstatēti pārkāpumi, kas saistīti ar pārbaudei iesniegto grāmatvedības dokumentu vešanas un kārtošanas prasību neievērošanu, no kuriem nevar gūt pilnīgu, saprotamu, pārskatāmu, pamatotu un salīdzināmu informāciju par pakalpojuma (preces) veidu, tā sniegšanas periodu, apjomu un to, kādi materiāltehniskie resursi izmantoti pakalpojumu sniegšanā, kādu ar PVN apliekamu darījumu nodrošināšanai preces un pakalpojumi tika izmantotas (iegādātas).

Atbilstoši likuma „Par grāmatvedību" 2.panta pirmās, otrās un trešās daļas, 7.panta pirmās daļas 10.punktam šādai informācijai ir jābūt pilnā apjomā un precīzi iekļautai tajos grāmatvedības dokumentos, kas attiecas uz konkrētiem darījumiem. Lietā ir konstatēti tādi apstākļi, kas liecina, ka grāmatvedības vešana un kārtošana nav bijusi pilnībā pārskatāma un salīdzināma. Tādējādi neatkarīgi no sniegtajiem paskaidrojumiem par pārbaudei uzrādītajiem dokumentiem, tiem jau sākotnēji, kārtojot grāmatvedību, ir jābūt pārskatāmiem un tajos ir jābūt iekļautai pietiekamai informācijai, lai varētu iegūt konkrētu un detalizētu informāciju par sniegtajiem pakalpojumiem, darījumiem, preču apriti un to pamatotību.

To noteic arī Ministru kabineta 2003.gada 21.oktobra noteikumu Nr.585 „Noteikumi par grāmatvedības kārtošanu un organizāciju" 7.[1] punkts, ka, sagatavojot attaisnojuma dokumentu attiecībā uz precēm un citām materiālajām vērtībām un pakalpojumiem, saimnieciskā darījuma aprakstā un pamatojumā norāda preču vai pakalpojuma nosaukumu un attiecīgā saimnieciskā darījuma vai darbības aprakstu (piemēram, preču piegāde (pārdošana) citam uzņēmumam, pārvietošana starp uzņēmuma pastāvīgajām darbības vietām vai starp personām, kas atbild par konkrētu preču saglabāšanu, pakalpojuma sniegšana).

Grāmatvedība ir process, kurā tiek kārtoti, sistematizēti, uzskaitīti un analizēti uzņēmuma darījumi un notikumi, kuriem ir finansiāls raksturs, kā arī tiek apkopots un skaidrots darījumu rezultāts. Grāmatvedība ietver informāciju un datus, kas parāda komersanta finansiālo stāvokli, to līdzekļus un avotus. Grāmatvedībai ir jābūt sakārtotai sistēmai komercsabiedrībā, kas atspoguļo tās saistības un finansiālo darbību, finanšu kustību ar nepārtrauktu, pārskatāmu, patiesu un salīdzināmu grāmatvedības dokumentāciju visu saimniecisko darījumu uzskaitē. Tikai šāda grāmatvedības vešana var nodrošināt pārskatāmību par komersanta materiālo, darbspēka un finanšu resursu izmantošanu, komersanta saimnieciskās darbības rezultātiem un finanšu stāvokli, kā arī par pareizu nodokļu aprēķināšanu.

Līdz ar to grāmatvedības vešanai un kārtošanai ir būtiska nozīme gan no likumības (normatīvo aktu ievērošanas) viedokļa, gan no komersanta saimnieciskās, finanšu un nodokļu aprēķināšanas atbilstības normatīvo aktu prasībām pārskatāmības.

Komersanta valdes locekļa vai valdes priekšsēdētāja pienākumi ir saistīti gan ar komersanta vadības pienākumu izpildi, gan ar normatīvo aktu prasību ievērošanu, tostarp grāmatvedības kārtošanu, nodokļu maksājumu veikšanu u.tml. Neizpildot šīs prasības, Sūdzības iesniedzējs pieļāva lietā konstatētos pārkāpumus, jo šajā periodā tieši viņam kā Komercsabiedrības valdes priekšsēdētājam bija pienākumus izpildīt tās likuma prasības, kas saistītas ar grāmatvedības vešanu un kārtošanu, par ko ir norādīts Lēmumā.

Sūdzībā norādīts, ka Valsts ieņēmumu dienesta darbinieki ir snieguši subjektīvu vērtējumu par Komercsabiedrības saimnieciskās darbības darījumu lietderībai, kas ir pretrunā ar 2014.gada 14.februāra Administratīvās apgabaltiesas spriedumu lietā Nr./numurs/.

Tiesa, iepazīstoties ar Tiesu informatīvajā sistēmā (*TIS*) pieejamo Administratīvās apgabaltiesas 2014.gada 14.februāra spriedumu lietā Nr./numurs/, secina, ka sprieduma 20.punktā tiesa ir norādījusi, ka Valsts ieņēmumu dienestam jāievēro neitralitātes princips, proti, Valsts ieņēmumu dienests nepārvērtē uzņēmēja lēmuma lietderības apsvērumu pareizību.

Atbilstoši likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 1.pantam Valsts ieņēmumu dienests ir tiešās pārvaldes iestāde, kas nodrošina nodokļu maksājumu un nodokļu maksātāju uzskaiti, valsts nodokļu, nodevu un citu valsts noteikto obligāto maksājumu iekasēšanu, likumos un Ministru kabineta noteikumos noteiktajā kārtībā reģistrē un uzskaita nodokļu maksātājus un kontrolē reģistrācijas dokumentu atbilstību likumu prasībām un faktiskajam stāvoklim.

Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 18.panta pirmās daļas nosacījumiem nodokļu administrācijas pienākums ir kontrolēt nodokļu, nodevu, kā arī citu valsts noteikto maksājumu aprēķināšanas un maksāšanas pareizību. Šim nolūkam atbilstoši minētā likuma 1.panta 17.punktam var tikt veikta tematiskā pārbaude, kas ir nodokļu administrācijas pārbaude par atsevišķu normatīvo aktu ievērošanu, pārbaudot atsevišķus grāmatvedības dokumentus.

Lietā konstatēts, ka tika veikta Komercsabiedrības tematiskā pārbaude un pārbaudīti tās uzrādītie grāmatvedības dokumenti.

Lēmumā norādītā argumentācija ir attiecināma uz Valsts ieņēmumu dienesta kā nodokļu administrēšanas iestādes secinājumiem par veikto tematisko pārbaudi, Komercsabiedrības nodokļu maksājumiem un grāmatvedības vešanu tiktāl, cik tas attiecas uz jautājumiem, kas skar normatīvo aktu ievērošanu, ko uzrauga un kontrolē Valsts ieņēmumu dienests.

Nepārprotami saimnieciskās darbības/komercdarbības veikšana ir saistīta ar komersanta tiesībām brīvi izvēlēties komercdarbības veidu un tā veikšanas jomas, tomēr Valsts ieņēmumu dienestam kā tiešās pārvaldes iestādei ir likumā piešķirtas tiesības kontrolēt nodokļu un citu valsts noteikto obligāto maksājumu aprēķināšanas un maksāšanas pareizību tiktāl, cik tas attiecas uz šo maksājumu administrēšanu un to atbilstību normatīvo aktu prasībām.

Tādējādi Iestāde ir vērtējusi nevis saimnieciskās darbības vai Komercsabiedrības lēmumu lietderības apsvērumu pareizību, bet to, ka Komercsabiedrība nav ievērojusi normatīvajos aktos noteiktās grāmatvedības vēšanas un kārtošanas prasības, nenorādot pārbaudei uzrādītajos grāmatvedības dokumentos konkrētu, saprotamu, pārskatāmu un salīdzināmu informāciju par pakalpojumiem (precēm) un darījumiem.

Līdz ar to Iestāde ir izvērtējusi lietā iegūtās ziņas tiktāl, cik tas attiecināms uz normatīvo aktu, tostarp likuma „Par grāmatvedību" prasību ievērošanu par grāmatvedības vešanu un kārtošanu, nevis vērtējusi komersanta saimniecisko darījumu lietderība. Iestāde ir veikusi lietā iegūto pierādījumu (ziņu un faktu) novērtējumu atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.panta, proti, pierādījumus novērtē, pamatojoties uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem lietas apstākļiem kopumā, un ņemot vērā Valsts ieņēmuma dienesta kompetenci.

Līdz ar to secināms, ka Sūdzības iesniedzējs ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par lietā konstatētajiem pārkāpumiem.

Lēmumā norādīts, ka Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 159.pantā paredzētais pārkāpums atzīstams par maznozīmīgu, izsakot Sūdzības iesniedzējam mutvārdu aizrādījumu atbilstoši minētā kodeksa 21.pantam.

Sūdzības iesniedzējam par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.[6] panta pirmajā daļā paredzētu pārkāpumu uzlikts naudas sods 400 EUR apmērā.

Par minēto pārkāpumu ir noteikta soda sankcija – valdes loceklim uzliek naudas sodu no septiņdesmit līdz četrsimt trīsdesmit *euro*, atņemot valdes loceklim tiesības ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās vai bez tā.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.pantā noteiktajam, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Par norādīto pārkāpumu likumdevējs ir noteicis diferencētu soda sankcijas robežu, prezumējot, ka, nosakot sodu pārkāpējam, tiks izvērtēti minētie soda uzlikšanas kritēriji. Šo kritēriju izvērtēšanai jābūt līdzsvarotai (samērīguma princips) un individualizētiem (soda individualizācijas princips), lai noteiktu

pārkāpējam taisnīgu un samērīgu sodu.

Tiesas ieskatā, lai pārkāpējam piemērotu maksimālo sodu vai sodu, kas ir tuvs maksimālajam apmēram, kā tas ir konkrētajā gadījumā, ir jāizvērtē visi apstākļi, kas noteic soda piemērošanas kritērijus, un maksimālais sods piemērojams tad, ja visi kritēriji soda mērķa sasniegšanai apliecina šāda soda veida un apmēra piemērošanu.

Iestāde soda apmēru ir pamatojusi ar pārkāpuma raksturu un tā izdarīšanas apstākļiem, kas, protams, ir vērtējami un liecina, ka pārkāpums nevar tikt vērtēts kā maznozīmīgs, un administratīvais sods nosakāms augstāks par minimālo soda sankcijas robežu.

To pamato pārkāpuma raksturs un apstāklis, ka pārkāpums tieši attiecināms uz Sūdzības iesniedzēja kā Komercsabiedrības valdes priekšsēdētāja pienākumu neizpildi.

Iestāde soda apmēru ir pamatojusi ar pārkāpumu raksturu un tā izdarīšanas apstākļiem, kas saistīti ar normatīvajos aktos noteiktā prasību par grāmatvedības kārtošanu neievērošanu, kas tādējādi apgrūtina iespēju gūt precīzu informāciju par veiktajiem darījumiem, gūtajiem ienākumiem un aprēķināmajiem un valsts budžetā maksājamajiem nodokļiem, kas attiecīgi skar sabiedrības intereses nodokļu administrēšanas jomā. Turklāt, nosakot sodu, pārkāpuma apstākļi ir vērtēti kontekstā ar Komercsabiedrības deklarēto kopējo darījumu vērtību 2015.gadā, kas sastādīja 319 725,65 EUR.

Attiecībā par Sūdzības iesniedzēja materiālo stāvokli Iestāde ir norādījusi, ka Sūdzības iesniedzējs ir četru komercsabiedrību īpašnieks, viņam pieder četri nekustamie īpašumi, viņa īpašumā ir reģistrēti divi transportlīdzekļi, piekabe un transporta furgons. Šos apstākļus Iestāde pamatoti ir vērtējusi, nosakot soda apmēru.

Tomēr, vērtējot Uzņēmumu reģistrā pieejamos datus, konstatējams, ka vienai no šīm komercsabiedrībām šobrīd ir noteikts likviditātes process, divām no Lēmumā norādītajām komercsabiedrībām bija noteikti nodrošinājuma līdzekļi – apķīlājums līdz 2014.gada 25.februārim. Komercsabiedrību saimnieciskā darbība uzsākta attiecīgi 2008., 2011., 2012. un 2014.gadā, tostarp SIA /Nosaukums A/ reģistrēta 2014.gada 9.janvārī, proti, komercdarbība veikta komercvidei salīdzinoši neilgā laikā.

No Lēmuma izriet, ka lietā nav konstatēti atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi.

Līdz ar to šie apstākļi ir jāņem vērā, nosakot sodu un tā apmēru.

Izvērtējot Sūdzības iesniedzēju raksturojošās ziņas, atbildību ietekmējošos apstākļus un pārkāpumu raksturu, secināms, ka taisnīga un samērīga soda piemērošanai grozāms Sūdzības iesniedzējam uzliktā naudas soda apmērs un tas nosakāms 300 EUR apmērā, kas pietuvināts soda sankcijas vidējai robežai, veido samērīgu līdzsvaru starp pārkāpumu raksturu un pārkāpēju raksturojošām ziņām.

Šāds soda apmērs pilda gan sodošu, gan preventīvu funkciju atbilstoši administratīvā soda mērķim, lai turpmāk netiktu pieļauti šādi pārkāpumi.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 4.punktu, 289.[6] , 289.[13] pantiem, tiesa

nosprieda

grozīt Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2016.gada 23.februāra lēmumu /lēmuma Nr./ un 2016.gada 7.janvāra lēmumu par saukšanu pie administratīvās atbildības /lēmuma Nr./ daļā par uzlikto administratīvo sodu un noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.[6] panta pirmajā daļā paredzētu pārkāpumu uzliekams naudas sods 300 EUR (trīs simti *euro*) apmērā.

Pārējā daļā Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2016.gada 23.februāra lēmumu/lēmuma Nr./ un 2016.gada 7.janvāra lēmumu par saukšanu pie administratīvās atbildības /lēmuma Nr./ atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu paziņot sūdzības iesniedzējam un iestādei, kuras lēmums ir pārsūdzēts.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas, iesniedzot sūdzību Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Spriedums pieejams 2016.gada 30.novembrī.

Saskaņā ar Paziņošanas likuma 8.panta trešo daļu dokuments, kas paziņots kā ierakstīts pasta sūtījums, uzskatāms par paziņotu septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā.

Tiesnese S.Groza